

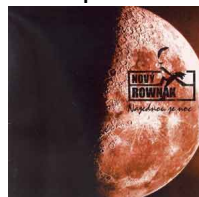
Nový Rownák: Najednou se to povedlo

Napsal uživatel Tomáš Hrubý
Pondělí, 19 Únor 2007 04:00

Nový Rownák: *Najednou je noc*

Camille, 2006, celkový čas 38:11.

Z tuzemských zpěváků našeho žánru je Viktor Půček asi nejpodobnější Petru Hubaczovi. Že neznáte ani jednoho? No, s Petrem se seznámte sami (ostravská a plzeňská verze kapely Prsten, programový ředitel Radia Karolína), s Viktorem se vás

ted' pokusím seznámit já. Hlas, který jistojistě rozechvívá srdce dam pod pódiem, hlas jemný, velmi příjemně znějící, technicky skvěle vybavený. Na druhou stranu možná někdy trochu moc sladký, trochu moc monotónní (i když snahu určitě nelze upřít), trochu moc bez drajvu, napětí a "umazanosti". Proč o něm mluvím? Protože zpěv Viktora Půčka je hlavním poznávacím znamením **Nového Rownáku** (na desce nikdo jiný nezpívá, včetně druhých hlasů) a Půček sám nebo se spoluúčastí na hudbě je také autorem repertoáru kapely (kromě jediné výjimky, trochu nepatřičné a příslušně hnuté lidovky Slniečko horúce). Dvanácti písniček, které zpívá tato slovenská kapela s texty v češtině (viz kroužek nad "ů" ve jméně protagonisty).

Možná jsem k Novému Rownáku přistupoval trochu s předsudkem: kdysi jsem slyšel jakýsi demáček, kde byl Půčkův hlas mnohem cukrínovější a repertoár mnohem méně zajímavý než zde. Najednou je noc se ale povedlo: u zpěvu jasně převládly výše popsané klady nad zápory. Muzika je countryově jednodušší, ale s téměř vždy s pěknými nápady, texty minimálně neuráží, ve svých vrcholech snesou označení za dobré (*Není tu místa*). Jasně nejhorší jsou dvě závěrečné věci

Láska z dráhy a

Stromy

: škoda, že jsem ten demáček měl jen půjčený, myslím, že jsem je už slyšel? Stylově, jak výše naznačeno, ponejvíc country, ale nepřiznanému aranžérovi se podařilo přesně udržet balanc mezi zvukově stylovou pestrostí a nerozštědlým výrazem. Jsou tu klasické countryovky s mírně moderním zvukem (

Čas jde dál, Mně se zdá

), pompézní folkpop (

Najednou je noc

) i countryovější popina (

Prázdná náruč

), czechgrass staropoutnického ražení (

Útěk

), šlapající rockabilly (

Volnej pád

) i mírný countryfolk (

Nový Rownák: Najednou se to povedlo

Napsal uživatel Tomáš Hrubý
Pondělí, 19 Únor 2007 04:00

Ještě jednou

). Zvukovou barevnost zajistil jednak hlavní instrumentalista kapely Tomáš Peško, který nahrál (často přes sebe) elektrické i akustické kytary, banjo a mandolínu, jednak řada hostů, mezi kterými nechybí s houslemi Stano Palúch a na dobro a steelkytaru Peter Szabados, u kterého se deska natáčela.